

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
2.Mpkf.35.114/2021/5.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a dr. Szikszai Márta egyéni ügyvéd (Cím3.) által képviselt **Romanszki Józsefné** (Cím1.) felperesnek – a Papcsák Ügyvédi Iroda (Cím4., ügyintéző: dr. Prencsák Gábor ügyvéd, akinek a helyettesítésére jogosult dr. Szőnyi-Molnár László ügyvéd) által képviselt **Alperes1** (Cím2.) alperes ellen munkáltatói jognyilatkozat pótlása tárgyában indult perében a Fővárosi Törvényszék 8.M.70.244/2021/10. számú végzésével szemben az alperes által 11. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

végzést:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg 20.000 (húszezer) forint másodfokú perköltséget a felperesnek.

A fellebbezési eljárás 7.000 (hétezer) forint összegű illetékét az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság végzése

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2021. június 30-án hozott, 8.M.70.244/2021/10. számú végzésével az eljárást megszüntette és az alperest 280.000 forint ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére kötelezte.

[2] Határozata indokolásában megállapította, hogy a felperes 2021. június 15-én elállt a keresetétől, mivel az alperes a csatolt okirat szerint a peres eljárás megindítását követően teljesítette a keresetben foglaltakat és megszüntette a felperes egészségügyi

szolgálati jogviszonyát 2021. szeptember 2. napjával. Az elsőfokú bíróság mindezek alapján a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 241. § (1) bekezdés a) pontja és 518. §-a alkalmazásával az eljárás megszüntetéséről határozott.

[3] A felperest megillető perköltségről a Pp. 85. § (1)-(2) bekezdés alapján rendelkezett arra hivatkozva, hogy a felperes követelését az alperes az eljárás megindítását követően teljesítette, ezért a felperesi perköltség megítélésére köteles volt.

Az alperes fellebbezése

[4] Az elsőfokú bíróság végzésével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést. Az eljárás megszüntetését nem vitatta, azonban a perköltségre vonatkozóan az elsőfokú határozat megváltoztatását kérte a perköltség megfizetésére irányuló kötelezés mellőzésével és a felperes perköltségben történő marasztalásával.

[5] Ezzel összefüggésben elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a perre nem adott okot. Érvelése szerint a keresetet nem vele, hanem a munkáltatói jogkör gyakorlójával szemben kellett volna megindítani. A munkáltatói jogkör gyakorlójának személyéről (Kórház2 főigazgatója) a keresetlevél beadását megelőzően tájékoztatást adott a felperesnek, a felperes keresetlevelében megfogalmazott igényéről a perindítást megelőzően nem is volt tudomása.

[6] Az alperes kifejtette továbbá, hogy a veszélyhelyzet kihirdetéséről szóló 478/2020. (XI. 3.) Korm. rendelet alapján a veszélyhelyzet ideje alatt nem volt lehetőség az egészségügyi dolgozók, illetve az egészségügyben dolgozó és az egészségügyi szolgáltatóknál fennálló jogviszonyok megszüntetésére. Erre tekintettel munkáltatóként nem állt módjában az eredeti kereseti kérelem teljesítése.

[7] Tévesen hivatkozott az elsőfokú bíróság arra, hogy a kereset beadását követően teljesítette a felperes kereseti kérelmét. A felperes eredetileg a közalkalmazotti jogviszonya megszüntetését kérte, azonban az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló 2020. évi C. törvény (a továbbiakban: Esztjv.) alapján a közalkalmazotti jogviszonya 2021. április 1-jével átalakult egészségügyi szolgálati jogviszonnyá. A közalkalmazotti jogviszony megszüntetéséről ezért már nem lehetett rendelkezni.

[8] A Pp. 241. §-a alapján arra hivatkozott, hogy perköltség megfizetésére nem volt kötelezhető, mert „a hatályos szabályozás szerinti bírói gyakorlat az alperesi hozzájárulás hiányában a perköltségről való döntéshez szükségesnek tartja a per érdemi elbírálását”.

A felperes fellebbezési ellenkérelme

[9] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú végzés helybenhagyását kérte. Kifejtette, hogy az alperes az elsőfokú eljárás során határidőben nem terjesztett elő érdemi ellenkérelmet és tévesen hivatkozott arra, hogy a veszélyhelyzet alatt nem volt lehetőség a felperesi jogviszony megszüntetésére. E körülmény érdemi értékelésére a jogvita érdemi elbírálása körében lett volna lehetőség.

[10] Tévesen állította az alperes fellebbezésében, hogy nem a megfelelő személyt perelte be figyelemmel arra, hogy a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 20. § (1) bekezdésével összhangban közalkalmazotti jogviszony a munkáltató és a közalkalmazott között áll fenn. Ez alapján munkáltatónak a keresetlevélben megjelölt alperes minősült, amely nem azonos a munkáltatói jogkör gyakorlójával. Ezzel azonos szabályozást tartalmaz az Eszjtv. 2. § (1) bekezdése is, amely szerint az egészségügyi szolgálati jogviszony az egészségügyi szolgálati munkaszerződéssel jön létre. Az e jogviszonyra alkalmazandó a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 32. §-a értelmében a munkaviszony a munkáltató és a munkavállaló között jön létre, a 285. §-a alapján pedig az e jogviszonyból eredő igényét a munkavállaló a munkáltatóval szemben érvényesítheti. Tekintettel arra, hogy a munkáltató személye a felperes közalkalmazotti, illetve később egészségügyi szolgálati jogviszonyában nem változott, ezért az alperessel szemben kellett a keresetét előterjesztenie. A munkáltatói jogkör gyakorlójával szemben nem érvényesíthetett igényt, hiszen a Kórház2zal nem állt közalkalmazotti jogviszonyban, illetve egészségügyi szolgálati jogviszonyban sem.

[11] A jogviszonyváltásra 2021. március 1-jén kötelező jelleggel került sor. Nem lehetett a terhére értékelni, hogy az idejében előterjesztett kérelme alapján a munkáltató nem intézkedett a közalkalmazotti jogviszonya felmentéssel történő megszüntetéséről. A nyugdíjazás előtt néhány hónappal beadta a kérelmet a 40 éves szolgálati időre tekintettel a közalkalmazotti jogviszonya megszüntetése érdekében. Amennyiben a munkáltató akkor intézkedik, abban az esetben 2021. március 1-jéig megszűnhetett volna a jogviszonya.

[12] Az alperes arra is alaptalanul hivatkozott, hogy nem a kereseti kérelemben foglaltakat teljesítette, mivel a keresetlevél kézbesítését követően döntött úgy, hogy az alapján intézkedik a felperesi jogviszony megszüntetéséről egyoldalú jognyilatkozattal. Ennek tényét nem befolyásolta, hogy az intézkedésre 2021. március 1-jét követően a felek jogviszonyára kizárólagosan alkalmazandó Eszjtv. 12. § (6) bekezdése alapján kerülhetett sor. Mindez nem volt a felperes terhére értékelhető. A felperes a másodfokú eljárás során mindezt azzal egészítette ki, hogy az alkalmazandó jogszabályok tartalmi értékelése alapján kell következtetni arra, hogy a jogviszony megszüntetése a kereset teljesítésének minősült-e a konkrét esetben.

[13] Az együttműködés és a jóhiszemőség követelménye szerint eljárva szóban többször is kérte a kérelme teljesítésére a közvetlen felettesét, illetve az ápolási igazgatót és a személyügyi ügyintézőket is. Jogi képviselője útján is több kérelmet terjesztett elő, azonban érdemi választ a keresetindításig nem kapott. Ezért megállapítható volt, hogy az alperes a perre okot adott, mivel a keresetlevél beadását megelőzően hónapokon keresztül nem válaszolt, amivel az Mt. 2. § (2) bekezdése szerinti tájékoztatási és együttműködési kötelezettségét szegte meg.

[14] A másodfokú eljárás során az alperes a felperes által előterjesztett 60.000 forint összegű másodfokú perköltségre vonatkozó igény elutasítását, illetve mérséklését kérte. Kifejtette, hogy az elsőfokú eljárás során a bíróság felhívására határidőben előterjesztette az érdemi ellenkérelmét, tehát érdemben perbe bocsátkozott. Egyebekben fenntartotta a fellebbezésében kifejtetteket.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[15] Az alperes fellebbezése nem alapos.

[16] Az elsőfokú bíróság a releváns tényállás alapján az irányadó jogszabályok alkalmazásával megalapozott döntést hozott a perköltségre kiterjedően.

[17] Az alperes fellebbezésében az eljárás megszüntetését nem vitatta, kizárólag a perköltség megállapítása tekintetében kérte az elsőfokú bíróság határozatának a megváltoztatását.

[18] Az alperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a perre nem adott okot, továbbá a felperes tévesen jelölte meg az alperes személyét. Amint arra a felperes helytállóan hivatkozott a fellebbezési ellenkérelmében, a munkaügyi igényt érvényesítő munkavállaló a keresetet nem a munkáltatói jogkör gyakorlójával, hanem a munkáltatóval szemben terjesztheti elő. Erre tekintettel semmilyen relevanciája nem volt az alperes személyének meghatározása körében annak, hogy a jogviszonyváltást követően a munkáltatói jogokat a Kórház2 főigazgatója gyakorolta. A felperes a perben okirattal igazolta, hogy a közalkalmazotti, majd később az egészségügyi szolgálati jogviszonyában munkáltatónak az alperesként megjelölt Alperes1 minősült. A jogviszonya megszüntetésével kapcsolatos igénye tehát a jogviszonyváltástól függetlenül a munkáltatóval, vagyis az alperessel és nem a munkáltatói jogkör gyakorlójával szemben volt érvényesíthető, figyelemmel a felek jogviszonyában alkalmazandó Mt. XXIII. fejezetében foglaltakra.

[19] Az eljárás megszüntetésére tekintettel annak sem volt jelentősége, hogy az alperes a pert megelőzően miként értesült a felperesi igényről. Az ezzel kapcsolatos kérdéseket a kereset érdemi elbírálása körében lehetett volna értékelni, amennyiben az eljárás megszüntetésére nem kerül sor.

[20] Az alperes alaptalanul hivatkozott a fellebbezésében arra, hogy a felperes jogviszonyának megszüntetésekor nem a kereseti kérelemben foglaltakat teljesítette. A felperes keresete a munkáltatói jognyilatkozat pótlására irányult, mivel a felperes a 40 éves szolgálati idővel nyugellátást kívánt igénybe venni, amihez a jogviszonya megszüntetése szükséges volt. A felperes kérelmére az alperes nem adott érdemi választ, majd a 2021. március 1-jével a felperes közalkalmazotti jogviszonya átalakult egészségügyi szolgálati jogviszonnyá. A keresetlevél beadását követően az alperes a keresettel összhangban az Eszjtv.12.§ (6) bekezdése alapján, vagyis a nyugellátás igénybevételére tekintettel intézkedett a felperesi jogviszony megszüntetéséről. Nem annak volt jelentősége, hogy milyen jogviszonyban és milyen jogszabályi hivatkozás alapján került sor a jogviszony felszámolására, hanem annak, hogy a keresettel összhangban és az abban meghatározott okból intézkedett az alperes a foglalkoztatási jogviszony megszüntetéséről, tehát a kereset szerint járt el.

[21] Az alperes alaptalanul hivatkozott a Pp. 241.§ (3) bekezdése téves alkalmazására is. A munkaügyi perekre irányadó Pp. 518. §-a alapján a felperes a keresetétől a per bármely szakaszában az alperes hozzájárulása nélkül is elállhatott. Az elsőfokú bíróság a perköltség megállapítása körében helyesen alkalmazta a Pp. 85. § (2) bekezdését, mivel a fentiek szerint megállapítható volt, hogy az alperes a kereseti kérelemben foglaltakra tekintettel intézkedett a jogviszony megszüntetéséről. Mindezek alapján az alperes pervesztesnek minősült, tehát köteles volt a felperesi perköltség megtérítésére.

[22] Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését a Pp. 389. §-a alapján alkalmazandó 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rendelkezések

[23] A másodfokú bíróság a Pp. 383. § (5) bekezdése és 80. §, 81. §-a alapján rendelkezett a fellebbezési eljárásban pernyertes felperes perköltségéről. A másodfokú eljárásra előterjesztett 60.000 forint perköltség igényt azonban eltúlzottnak találta figyelemmel arra, hogy a jogvita érdemét érintő érvelésre, részletes előkészítő irat előterjesztésére az elállást követően nem volt szükség. Ezért a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§ (2) bekezdése alkalmazásával az összeget mérsékelte és a képviseleti tevékenységgel arányban álló 20.000 forintban határozta meg.

[24] Az alperes a fellebbezési eljárásban pervesztes lett, a fellebbezési illetékre vonatkozó rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5.§ (1) bekezdés c) pontján és 47.§-án alapult.

[25] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 391. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2021. november 16.

dr. Orosz Andrea s. k.
k.

a tanács elnöke

dr. Laczó Adrienn Lilla s. k.

előadó bíró

dr. Szalai Beatrix s.

bíró